

Vårprovningen av maltwhisky anno 2018, den 18 maj, hos hamnkaptenen i Moseviken.

Till nämnda provning anlände två landkrabbor, fordonsstrategen Jan Spyker Isaksson och yours truly, protokollföraren, med ångbåt från stora staden till ön vid pass 18.15. Vi kunde redan innan båten lade till se åtta röda, strakt lysande små lampor uppe hos hamnkaptenen.

Det visade sig vara tre öbor som sedan 12-tiden på dagen bokade sina platser hos hamnkaptenen för att inte missa varken droppar eller doften av vällagrad maltwhisky.

Vi förstod då att en öbo saknades, och märkligt nog hade nestorn, åldermannen valt att prioritera helt andra vätskor denna heliga dag – avloppsvattnet nere i Sandvik.

Så trots att Spyker och undertecknad fick en avhyvling för att vi kom sent, så blev det skutskepparen som fick sitta i stupstocken några minuter innan han fick chansen att ”dricka ikapp”.

Och där måste vi dela ut en liten medalj. På 17 minuter och 8 sekunder hade skutskepparen kommit ikapp klungan som var inne på kandidat nr tre!

- J-la avloppsrätter som lovade komma ut och fixa pumpen. De höll på att sabotera en av årets fyra viktiga höjdpunkter. I värsta fall hade jag blivit sittande och kolla TV-program om det stundande engelska prinsbrölloppet – sedan hade jag spolat på muggen så att de där pajasarna hade fått åka rörpost till VA-verket i stan!

när våren precis börjat bli sommar...

... då känner man sig säll och yster och skaldar likt Karin Boye

Ja, visst gör det ont

*Ja, visst gör det ont när det på provningsbordet saknas whisky
Varför skulle annars hamnkaptenen tveka så*

*Varför skulle därför all vår längtan
Bindas i Stateman bitterbleka*

Nä, nu får allt vårt vemod, likt en fjärt i rymden, tona ut. Här skall provas maltwhisky! Då startar poesin ljuda i våra smaklökar, vilka är sammanfogade med hammaren och städet i innerörat.

Vi drar oss åter till minnes att vi befinner oss på historisk mark. Ett stenkast från Hamnkaptens trevliga tjänstebostad ligger den omsjungna Brännö Brygga.

Med en nostalgitår i ögat drar vi oss till minnes att det var på denna brygga som det kunde levereras en låda spirituosa till sångaren och underhållaren Lasse Dahlquist som bodde här under många år. Lådan kunde ställas oövakad på bryggan av någon däcksmän tills någon kom och hämtade upp den för vidare befordran till sångaren Dahlquist själv.

Charmören själv under storhetstiden som filmstjärna, kompositör, sångare mm

Någon som tror att detta är möjligt idag? Tillåt oss småle...

Vår internetadress: <http://bit.do/branno>

Tänk om hamnkaptenen beslutar sig för att inhandla ett smärre parti maltwhisky i en kartong och inte vill åka in till staden. Han ringer Styröbolaget och ber dem ta hand om kartongen och ställa den på bryggan.

Vi är ganska säkra på att hamnkaptenen skulle finna denna syn på bryggan:

Och skulle möjligen t ex Kartell-Kjell, Skutskeppare B, Byggare B och greve S befinna sig på bryggan samtidigt som hamnkaptenen N skulle ställa frågan:

- Vet herrarna möjligen vad innehållet i min låda tagit vägen?

Han skulle garanterat få till svar, i kör:

- Nej, (hick) vi har absolut ingen aning...

Alternativt:

- **”Utsupet, sa Wadman”.**

Och det andra svaret är ju ett bevingat ord med anknytning till såväl Göteborg, Käsö som vår ädla aktivitet – whiskyprovning!

Vem fan är Wadman?

PROTOKOLL & BULLETER

Johan Anders Wadman var son till kyrkoherden i Tvings församling i Blekinge, Nils Adolf Wadman – som då var predikant på Drottningkärs sjökastell – och Hedvig Sofia, född Bolmstedt. Han blev student vid Lunds universitet 1792, och efter fem terminer studerade han vidare vid Åbo akademi i tre år. Under åren 1813–14 deltog han som sjukhuskommissarie i fälttågen i Tyskland och Norge. Wadman levde i stor fattigdom och hans försörjning bestod i tillfällighets- och beställningsdiktning. Han kom att kallas "Göteborgs Bellman". Själv bodde han vid sin död i det så kallade "Wadmanshuset" på Nedre Kvarnbergsgatan 11 (revs 1936).

Wadmansgatan vid Heden i Göteborg har fått sitt namn efter honom (1880). Wadman blev 1792 student i Lund, där han studerade i fem terminer, och 1800 i Åbo, där han studerade i tre år. Omkring åren 1804 eller 1805 gjorde han för sin hälsas skull en resa utomlands. Under resan råkade han i sådana ekonomiska bekymmer att han fick försörja sig på att klippa silhuetter för att kunna ta sig tillbaka till Sverige. Det arv han erhållit efter fadern blev förskingrat, dels genom Wadmans oförmåga att hushålla, dels till följd av försträckningar som han lämnat åt en äldre kamrat, sedermera professor Carl Fredrik Weltzin i Göteborg. Åren 1806 och 1807 arbetade han på häradsskrivarekontor och däremellan som informator åt privatpersoner i Sverige och Finland. På nämnde Weltzins förord blev han under hösten 1807 antagen som lärare hos bruksägaren J. H. af Geijerstam på Alkvetterns bruk i Karlskoga bergslag i Värmland, där han stannade fram till hösten 1810. Wadman antogs 1811 som sjukhuskrivare vid Allmänna garnisonssjukhuset i Stockholm – med en lön av 10 riksdaler i månaden. År 1812 blev han kommissarie vid ett provisoriskt sjukhus uti det så kallade "Mazerska huset" på Kungsholmen i Stockholm, tidigare upplåtit åt fattigförsörjningen. Sjukhuset existerade 1 september till 30 november 1812.

När Weltzin under 1813–14 års krig förordnades till överläkare för svenska armén, antog han Wadman till "sjukförrådsvaktare" (kommissarie), varefter han deltog i fälttågen i Tyskland, Belgien och Norge. I slutet av 1814 kom Wadman till Göteborg. Han tjänstgjorde bland annat som krigskommissarie på **Känsö** i Göteborgs skärgård. Uppgiften är dock inte styrkt. I Göteborg bodde Wadman på tre eller fyra olika adresser: första roten, hus nr 34 (Vallgatan 7); elfte roten, hus nr 2 (ungefär Första Långgatan, uppgiften är osäker); Norra Hamngatan 8 och Nedre Kvarnbergsgatan 11.

Efter sin återkomst till Göteborg hade han någon tid en informatorsbefattning hos landssekreteraren lagman Pehr Stenberg, vars fru han besjungit under namnet lilla amazonen. Men Wadman drog sig snart tillbaka till den enskildes oberoende, det vill säga till sin självvalda fattigdom. Han var ordensskald i Göta Par Bricole. Wadman avled i sitt hem vid Nedre Kvarnbergsgatan 11. Dagen före begravningen visades den döde för allmänheten. Wadman låg i kistan helt överhöljd av granris. Ingen svepning märktes, endast huvudet var synligt. Han begravdes på Stampens kyrkogård med ett enkelt träkors på graven. När Göta Par Bricoles medlemmar skulle hylla skalden inför 100-årsdagen av hans bortgång kunde man inte finna gravplatsen. Efter två års sökande kunde man lokalisera platsen. Här restes ett fem meter högt stenblock med skaldens porträttbild i brons.

Wadman dog utfattig. Hans bouppteckning, sammanställd av "Stads Fiscalen Herr Advocat Fiskalen T.C. Greiffe", säger: "Fast Egendom, Contante Penningar och Guld" står "finnes ej", under "Silfver" endast "1 st fickur" värderat till sex riksdaler banco och 32 skilling. Den samlade värderingen uppgick till knappt 26 riksdaler banco. Hans dödsfall innebar kostnader på 66 riksdaler banco.

I en dödsruna i Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning den 8 februari stod det att läsa: "J.A. Wadman, känd inom den litterära världen såsom en lefnadsfrisk och lycklig Camenernes gunstling och inom den sällskapliga som en vänfast och jovialisk umgängesman – är icke mer. Den lyra, som han under senare åren, till följe av sin sjuklighet, sällan rörde, har nu evigt tystnat; men minnet af ynglingen med mannaåldrens mogenhet och mannen med ungdoms-sinnet skall icke så snart bortdö bland de vänner, som han under sin 60-åra lefnad här förvärfvade. Ännu i döden blef han sin grundsats trogen: att taga världen sådan som den är - Frid med hans stoft!"

De bevingade orden "**Utsupet, sa' Wadman**" myntades av Johan Anders Wadman då han var sjukhuskommissarie vid svenska armén under fälttåget i Tyskland 1813. När myndigheterna krävde lagerredovisning för det brännvin (avsett som bedövningsmedel), som förvarades i läkemedelsförrådet skall han kort och gott ha svarat: "**Utsupet**".

- Nå, men för bövelen, kommer vi aldrig till whiskyn?
- Kalmera sig, kalmera, sig mina herrar, vi är snart där!

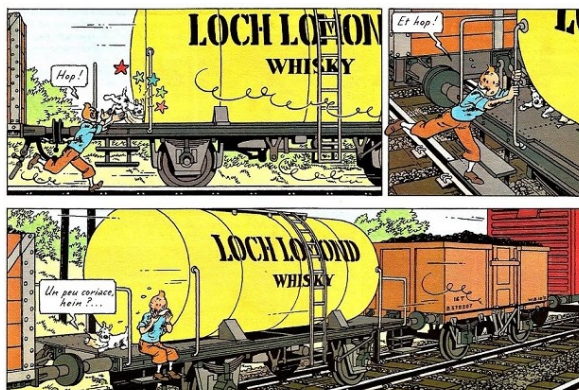
Hamnkaptenen

Nyman har dukat upp tre vackra pavor som han inhandlat under sina upptäcktsresor till bl a Danmark

1. Loch Lomond, 12 YO

Vi börjar avverka den snygga paven märkt Loch Lomond 12 YO. Har vi hört namnet Loch Lomond förut? Jo, förutom att det är Storbritanniens största sjö är det märket på den whisky som den koleriske kapten Haddock i Tintin brukar tuta i sig ganska stora mängder av. Här är ett av bevisen:

Vår internetadress: <http://bit.do/branno>

Och här är ett annat:

Allt nog och emedan – undertecknad protokollförare har testat den 12-åriga Loch Lomond tidigare, dock i en betydligt mer pover butelj och med ganska mediokert innehåll. Jag befarade därför det värsta...

Döm om min förvåning när det visar sig vara en trögflytande, väldoftande och ren smakexplosion som breder ut sig över de slokande smaklökarna. Dessa piggnar genast till och sänder signaler till den skrumpna hjärnan – detta var en riktig rysare – i positiv bemärkelse. Med torkad frukt, ljunghonung, lite vanilj och en liten nypa söt citrus. Och malten fanns i bakgrunden och bildade en fin fond. Det som undertecknad trodde var en mycket tunn strimma rök förnekades av vår egen rökdetektor från fastlandet, Spyker Isaksson, som dagen till ära anlände i en ny vårkreation:

Det var dessvärre få av de övriga medlemmarna som delade protokollförarens uppfattning om hur fin denna whisky var. Det fanns t o m medlemmar som tyckte att whiskyn blev starkare när man vattnade den:

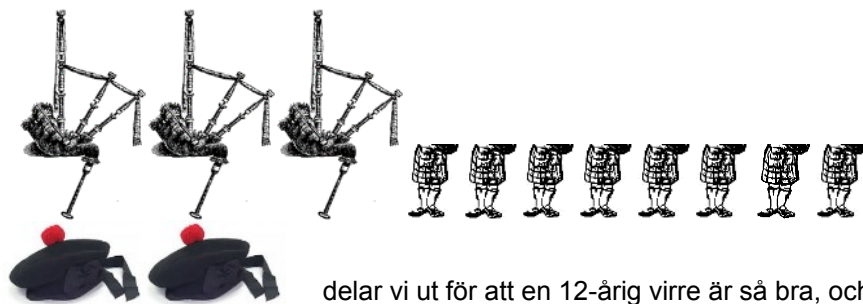
Vår internetadress: <http://bit.do/branno>

PROTOKOLL & BULLETER

- Har hamnkaptenen blandat ihop vattenkranen med den som bjuder 96 %-igt, utropar greve Silfverblad.

Ja, dessa öbor... Efter att motvilligt ha lyssnat på de medlemmar som märkligt nog föredrog 2:an och 3:an före Loch Lomond delar vi ut

pavan.

delar vi ut för att en 12-årig virre är så bra, och för sin fina design av

2. Deanston, Organic, 15 YO

Organic...?????

Nu blev auditoriet lite oroliga. - Fan, det är väl inget j-la miljövänligt träck och sån't där närodlat skit? Trots all whisky som konsumerats har alla lyckats hålla den enda oskadade hjärncell vid liv som lagrar information om den Buichladdich vi inmundigade 2011 hos fordonsstrategen.

Men när provningsnäsorna dragits upp ur tulpanglasen och den första sippet runnit ner i strupen förbyts de rynkade pannorna och alla ser närmast riktigt harmoniska ut. Det kommer till och med små leenden på dessa luttrade maltwhiskykonnässörers läppar.

Isen är bruten!

-Den var ju FIN! Äntligen kan vi konstatera att vi nu kan rädda världen genom att pimpla god maltwhisky. Vi kan söka medlemskap i Miljöpartiet och kräva att Fridolin och de andra knäppgökarna inrättar en speciell maltwhiskydoktrin (som naturligtvis BSMWS skall administrera).

Vi går till val under följande budskap:

Deanston utmärker sig genom att inte vara så uttalat söt som Loch Lomond. I doften kan vi tydligare identifiera malten.

Vår internetadress: <http://bit.do/branno>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

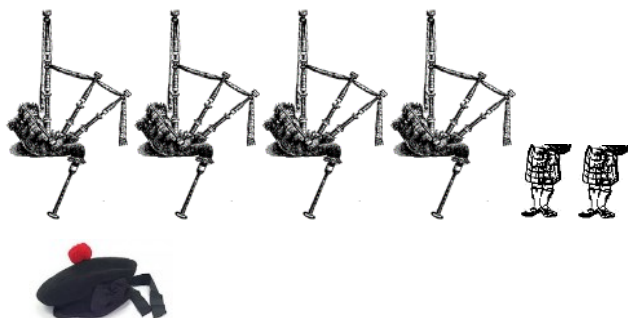

Vi kan läsa oss till att destilleriet vill marknadsföra att smaken innehåller sötma och gröna äpplen, men i jämförelsen med Loch Lomond känns den inte särskilt besvärande.

Undertecknad tycker att inslaget av naturlig malt är mer påtaglig.

De flesta i församlingen hävdar att Deanston direkt knäpper kandidat nr 1 på näsan!

Trots att undertecknad gärna skulle ge Loch Lomond några kiltar till måste jag försöka vara omutlig och med vad auditoriet uttryckte tilldelas Deanston hela:

får Deanston för att den kombinerar sitt j-la "organic-koncept" med god och trevlig smak!

3. Glen Deveron, 16 YO

Här kommer också en mer naturlig whisky in på banan. Ingen överdriven sötma och många av våra specialister tycker att även denna virre vinner över såväl nr 1 som 2...

- Den hade jag på min provning, hojtar byggaren! Nä, det var en The Deveron - destillerad på *MacDuff Distillery*, som grundades 1960. Destilleriet ägs av *John Dewar & Sons* som i sin tur ägs av *Bacardi*.

Idag är det Glen Deveron - ett eget destilleri!

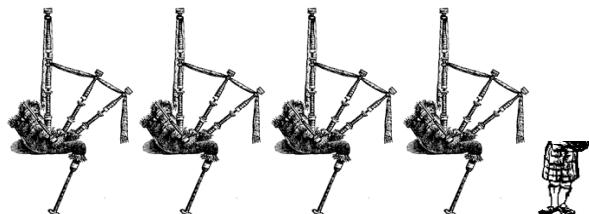
Vår internetadress: <http://bit.do/branno>

Brännö 2018.05.19

Vi konstaterar dessvärre att Glen D bjuder på en ganska lam och nästan obefintlig doft... Har våra luktorgan redan slagits ut i den härliga försommarkvällen med Vingas förföriska, blinkande, flörtande ute i väst?

Nä, den har en smak! Malt och naturlighet, och i gommen känner vi citrus och gröna äpple i eftersmaken. Man inbillar sig att det kan skönjas ett saltkorn långt bak i smakupplevelsen.

för att den höll igen lite – och lät en *organic* whisky vinna (med en noslängd).

Halvtidsvilan

Infann sig exakt när vi avverkat första halvlek. Märkligt sammanträffande...

Vi misstänkte dock att något var på gång när hamnkaptenen pratade om att gå och lämna en bastunyckel... Då spred sig en doft av italiensk matlagning och när vi sedan fick härlig kyckling i god sås med soltorkade tomater, pasta och riven parmesan med dansk Giraff-pilsner insåg vi att hamnkaptenen förfärdigat en härlig italienskinspirerad maträtt (utan att mor i Moseviken vart med och kryddat den kulinariska upplevelsen?)

Vi undrar om vi är på väg att övergå i någon sorts matlagningssklubb!

Till kaffet serverades en n-boll och Kraken-rom. Vi funderar också mer och mer på om inte en rom-avdelning bör inrättas inom BSMWS-koncernen... innan vi bildar en cognacsdito!

Kockmössan övertas nu stadgeenligt av hamnkaptenen i Moseviken!

Vår internetadress: <http://bit.do/branno>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

NÄTTSTÄNDET

Mein Gott, det har stormat i Akademien!

Ja, då menar jag icke denna välsignade whiskyakademi, utan den lilla svenska diton - med sin klubbstuga i Gamla Stans börshus i Kgl Hufvudstaden.

Sture Allén, i nämnda problemakademi, ringde mig och undrade hur man skall åtgärda sina mellanhavande med sin egen lille kulturprofil och andra underligheter. Tipsade gamle Sture Stompen (som vi lite familjärt kallar honom) att det handlar om tajming! Ni kan inte ha skyddsling som gökar runt, bor i personallägenheten i Paris och fjantar sig i frack... HAN är ju inte en av de aderton, det är ju hans frilla som är med i klubben.

Så har vi aldrig hanterat våra viktiga ämbeten i BSMWS. Där är vi noga med att inte lattja med viktiga saker. Träffarna skall protokollföras och alkoholen ni pimplar måste betygsättas. Först då kan ni räkna med samma höga förtroende som vi åtnjuter!

- Aha, sa Stompen, nja, vi har ju aldrig orkat protokollföra all 18-årig Macallan vi klämt i oss... man blir ju lite lummig framåt kvällen när man slagit klackarna i taket på Börshuset och på Den Gyldene Freden. Men vi tackar. Vi ska tänka på ordningen framöver, avslutar Stompen med.

Två Brännöbor destillerar whisky i sommarbärmen...

Vår internetadress: <http://bit.do/branno>

Vår korta adress är
bit.do/branno

Vi kan den snart aldeles utantill...

Gud bevare konungen och fastlandet! Samt Brännö, Asperö,
Gotland och andra jävla öar...

Vi tackar hamnkapten Nyman för en trevlig provning å Brännö med fantastisk vy över Brännö Brygga, god whisky, härlig mat och mysigt samkväm denna fantastiska försommarkväll, härlig mat och mysigt samkväm denna fantastiska försommarkväll!

MATROSENS JURIDIK-SKOLA

Vi berörde åter ämnet framtidsfullmakt och jag vill ändå passa på att nämna – i synnerhet när man bemödar sig att pränta ned sin vilja – att den får de följder man eftersträvar.

I fallet arvingar vill man ju via testamenten och fullmakter skapa rättvisa och att fördela ägande på ett vettigt och rättvist sätt. Dessvärre vet vi ju inte vad framtiden erbjuder för märkliga situationer...

Under min tid i banken stötte jag allt för ofta på vanliga människor som vanligen levde i harmoni och vänskap. Sedan gick någon bort och trevliga människor gapade och skrek, stämde varande och kommunicerade via advokater.

Inte sällan var det någon ingift "huggorm" som drev på osämjan och skapade de stora problemen! Pengar, och penningars värde är bra att ha, men det kan locka fram de lägst stående egenskaperna hos människor.

Har man flera bröstarvingar och intressenter som fullmaktsgivaren vill skall besluta i enlighet med hans/hennes önskemål skall man ta med orden "**i förening**" när man ger fullmakten. Då får man den avsedda effekten eftersom samtliga fullmaktshavare skall godkänna en aktivitet! Utan de orden (när det avser flera fullmaktshavare) kan man skapa grogrund för framtida missuppfattningar.

Svensk ubåtsbas förläggs i Sandvik å Brännö

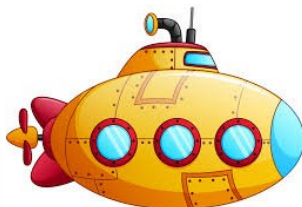
Försvarsminister
Peter Hultquist

Ja, en av vår tids största träkmånsar brukar sällan överraska med ett skämt. Vi kan därför vara helt säkra på att det blir precis som han sagt:

- Vi behöver stärka försvaret på västkusten och därmed skydda Göteborg, Brännö och andra viktiga platser. Vi väljer därför att anlägga en stor bas i Sandvik! Varför där? Jo, i Sandvik har vi redan en god kraft med uttalat försvarsintresse, skutskeppare Berner. Han kan ju tuffa runt i sin båt och inspektera ubåtar och anläggningarna vi skall bygga upp.

- Jag ser bergrum och hamnanläggning som kommer att bli likt den ryssarna har i Murmansk. Vi har planer på djupa bergrum som kan härbärgera många, stora u-båtar. Vi avser inköpa minst en i den s k whiskyklassen och dess tilläggsplats kommer att ha en hiss direkt från bergrummet upp i skutskeppare/kommendörkapten Berners arbetsrum!

- Ja, det skall fan vara kommendörkapten om vi inte har några u-båtar i den klassen, gormar kommendörkapten Berner som dessutom skaffat en luftvärnskanon som skall monteras å räcket å hans altan!

- We all live in a yellow submarine, låter kommendörkapten Berner hälsa...

Nå, vad mer av vikt avhandlades om Brännö (förutom maltwhisky).

Vi har fått ett mejl från Annette, byggarens väna hustru. Hon gav en alldeles ny uppfinning till byggaren på hans födelsedag:

Vår internetadress: <http://bit.do/branno>

- Jag vistas ju med Byggaren varje dag och han har visserligen två öron och en mun, men öronen använder han ju sällan. Och munnen går i ett... Så jag kontaktade en plåtslagare som skapade dessa, diskreta, bärbara HÖR-paraboler.
- Så jag gratulerade Byggaren och tog fram lurarna och bad honom använda dem.
- Du kan faktiskt använda dem som parabol för fotbolls-TV. Du kan sitta i ditt förråd, knäppa upp en pilsner och stänga ögonen - då ser du fotbollsmatcher direkt på ögonlockens insida!
- Och så hör du vad jag säger, och på BSMWS möten hör du vad dina whiskykamrater säger!
- Äh, de har inget intressant att tillföra! Jag vet redan allt!
- Har du testat att lyssna någon gång?
- Nä, jag lyssnade en gång – 1953 tror jag att det var... men det var bara något om att Stalin dött. Ointressant! Och sedan dess sprider jag enbart mitt eget evangelium.
- Men du brukar ju lyssna till fårbonden GnK i Albanien!
- Icke, sade Nicke... men jag läser hans fax!

Apropå fårbonden GnK i Albanien

Han har kommit över ett nytt parti faxpapper som han skyndsamt transporterade hem till sitt enkla tjäll (nej, inte till Kartell-Kjell, utan till sitt eget sunkiga hus...) i bergen.

Han undrar nu om Byggare Bert vill köpa in sig i partiet.

- Om ni tycker jag har överlast skulle ni se bror min när han körde hem till Kosovo i helgen. Han var ganska packad, berättar GnK. Och han hade ganska mycket med sig på bilen också!

Och nu är våra tjänsteuniformer designade och klara för i år

Notera den chika, snäva kilten (här går det inte att springa med tor ranga kliv när den lede fi anfaller – bara trippa lite förtjusande...)

Till uniformen bär vi namnskytarna reglements enligt.

Skutskepparen har fått två förslag eftersom han var först och saledes är lite av testperson. Dock har han mullrat lite och hoppades få någon form av en mer ståndsmässig utstyrsel med gradbeteckningar också. Som en viss Kaptan Morgan... Gärna en tunna rom eller maltwhisky också!

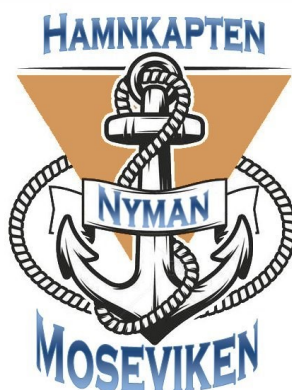

Som han själv uttryckte det: - Man är väl inte skutskeppare för inte...

Vår internetadress: <http://bit.do/branno>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

En annan herre med kaptentitel är ju han i Moseviken!

- Jag håller med skutskepparen i Sandvik, skrockar hamnkaptenen i Moseviken. Hade gärna sett gradbeteckningar och kanske en truck också! Det är ju mitt tjänstevapen, typ! Och väldigt effektivt förresten. Om någon av mina kunder trilskas så gungar jag bara lite med gafflarna när jag har båten hängande i stropparna, och då åker pluskan upp ur bakfickan direkt!

Greve S på Kvigvallen är relativt nöjd, men hade nog uppskattat att få med någon detalj som beskriver mitt hemliga vapen – elektriciteten! Jag snodde ju en del under mina många år på Energiverket. Laddade i hemlighet över på olika ficklampsbatterier som jag sedan lagrade i slottets källare på Kvigvallen.

Kan idag avslöja att det inte var så lyckat.

– De där jävla batterierna har ju laddat ur sig, så de räckte bara att hålla utomhusbelysningen igång efter en whiskyprovning när medlemmarna vinglade iväg i trädgården, morrar greven!

- Någon som känner någon som är intresserad av att köpa tre ton prima, urladdade ficklampsbatterier?

En annan öbo som funderar på om han skall trycka upp skjortor med sitt nya emblem är Byggare Bert på Källängen.

- Nja, fan vet om jag vill ha en ratt i mitt familjevapen... Jag vet ju att rattar kan vara sjsyssta, som stockholmskisarna sa´ redan på 40-talet!
- Men jag hade väl gärna sett en hammare eller en kofot, eller möjligen en fax i mitt släktvapen!
- Jaha, inte hammaren och skäran, då?
- Var inte oförskämd nu bäste tecknare, skroderar byggaren på höjden!

Kartell-Kjell är ganska nöjd med logotypen. – Ja, jag har beställt ett par hundra som jag tänker dela ut till unga damer som skall ner och bada i Vassdal.

- När de är på väg hem spolar jag lite T-shirt"-tävling hos mig. Kul, va?

vatten på dem och inbjuder till "Miss wet

- Nej, jag har inte snackat med Berit om det... Tror ni hon har något emot det???????????

Vår internetadress: <http://bit.do/branno>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

- Kan inte bli bättre, utropar fordonsstrateg Isaksson! Jag har faktiskt inköpt en gammal dykarutrustning att ha på mig vid vissa maltwhiskyprovningar. Jag har med mig ett syrgasaggregat som förser mig med frisk luft utifrån, så kan jag njuta av någon trevlig sherrylagrad sort när ni andra barbarer vräker i er tjärbesudlat träck!

- Det finns faktiskt en annan fördel också! Ingen känner igen mig när jag har hjälmen på mig hemma på gatan och då riskerar jag inte att sammankopplas med Victor Muller och Vladimir Antonov...

Själv har jag väl aldrig avslöjat mitt drömyrke när jag var 8 – 10 år? Fyrmästare! Jag lyssnade ivrigt på sjörapporten och sög i mig de märkliga namnen; Borkum Riff, Utsira, Söökojan (som inte längre är med i väderrapporterna).

Idag kan jag ju ångra att jag inte satsade på den karriären! Jag hade troligen pensionerats samma dag jag började jobba och hade kunnat sitta och dricka maltwhisky och skriva dumheter om er – hela livet!

Brännö 2018.05.19

Gamle fyrmästare Hjylphe på Annedals fyrplats som tagit på sig paraduniformen – men glömde stryka brallorna...
Och så har vi en fyrmästare som skickar ljussignaler. Fotot är taget innan byggare Bert skaffade sin fax!

Vår internetadress: <http://bit.do/branno>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

Det blev ju inte så mycket med Karin Boyes dikt i början. Men då kan vi riva av ett av Wadmans epos. En riktig spjuver, den där Wadman...

**JOHAN ANDERS WADMANS
SAMLADE SKRIFTER**

MED ORDFÖRKLARINGAR OCH BIOGRAFISKA UPPLYSNINGAR M. M.

UTGIFNA

AF

Joh. Gabr. Carlén.

"Tidehvarfvet, det han lefvat i,
sällan vridit lagern kring hans hjessa.
Men ett folk dör ut, och sekler gå förbi
Skaldens minne öfverlever dessa"

WADMAN.

Minervas ugglan.

STOCKHOLM.
Ebeling & Comp.
1869

Minervas fågel satt och sk . . 24)
På jordens rariteter,
På hjeltarnes odödlighet,
På Petri stols ofelbarhet,
På jud-barons pulpeter.

Det tog en österländsk sultan
Som ett försök att pocka.
Han gjorde ed, som han var van,
Vid pappas skägg att sjelfva fan
Nu skulle ugglan plocka

Och sände många tusende
Fiskaler och drabanter
Att plocka ugglan lefvande
Till varning och förskräckelse
För hennes anförvandter.

Men än satt ugglan, der hon satt,
I största inkognito.
Nu föll en klick — det var besatt
Än på en hjälm, än på en hatt
Och immer cito, cito *)

Nu fattade sankt Per humör
Och läste anatema **)
Att alla trodde: »Ugglan dör,
Så snart hon första ljudet hör
Af bannlysningens schema!»

Ändock satt ugglan kvar och sk . t,
Spirerad in af satan,
På nyckel-knippans hemlighet.
Det der det grep hans helighet
Han sprack vid »maran atan» **).

Då svor ett stolt kommerseråd
Vid betsmän och vid tratten
Att ugglan skulle utan nåd
För sitt ordvexlings öfverdåd
Bli bragt till bröd och vatten.

Men hon såg klart i mörkrets natt
En vingad hatt på taken.
Hon skrek: »Kipp-kipp, tag tjuften fatt!»
Och herr Merkur blef tvungen att
Med vin bilägga saken.

Än sitter hon så högt som då
Uppöfver herrligheten,
Der inga pilar henne nå,
Fastän alltjemt hon håller på
Att kacka ner planeten.

*) d. v. s. jemt och ständigt. *Utgifvaren.*

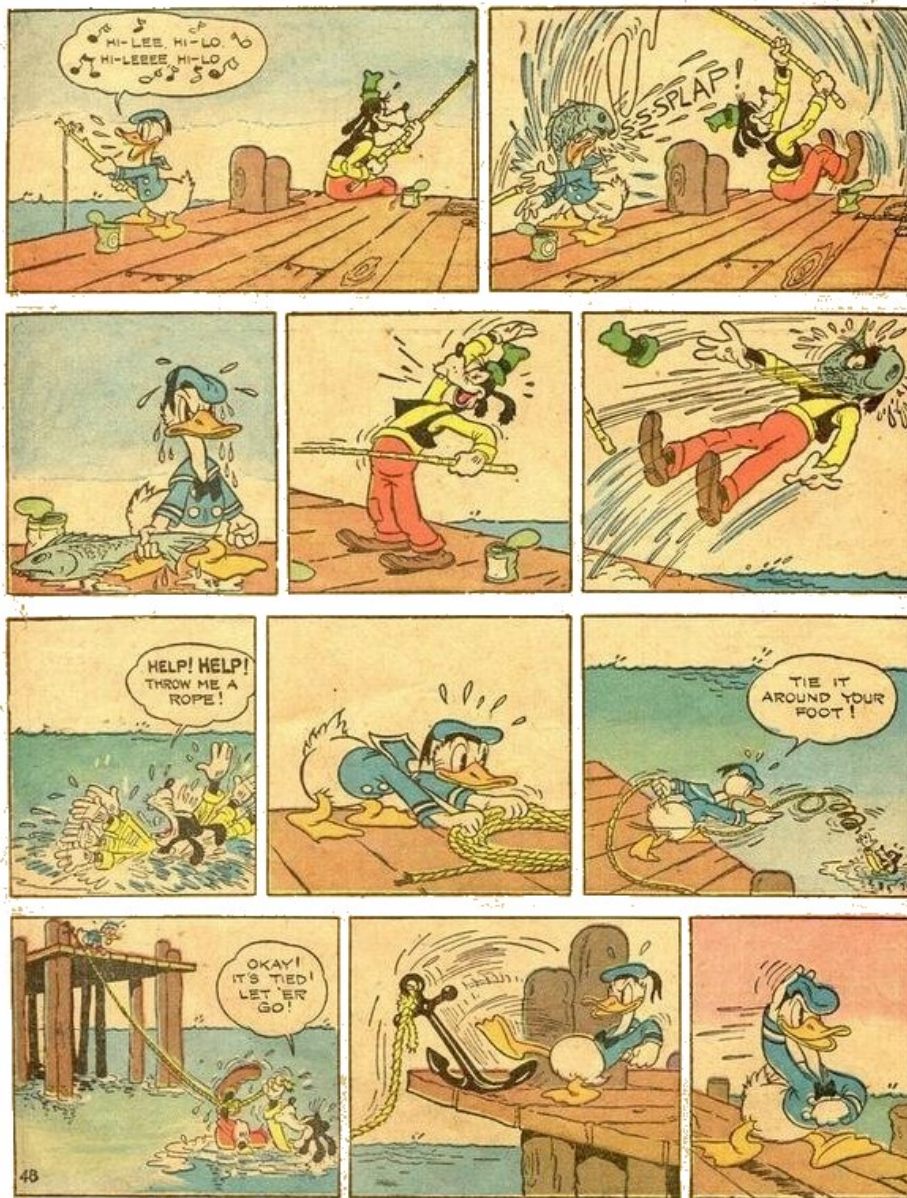
**) *Anatema*: bannlysning, uteslutning ur församlingens gemenskap . . .
Maran ata: ett kaldaiskt uttryck, som betyder »förbannad, när Herren kommer!», i bannlysningens-formeln uttryckande den högsta graden af fördömdelse.
Orden återfinnas i Pauli lista epistel till korinterna, kap. 16, vers. 22.

Utgifvaren.

Elaka ankan i Sandvik

Häpp, tecknar eder förbundne

Vår internetadress: <http://bit.do/branno>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.